

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího

Práci hodnotil(a): PhDr. Martina Kastnerová, Ph.D.

Práci předložil(a): Bc. Tereza Matějková

Název práce: Intence autora a čtenáře v současných teoriích interpretace

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce je prozkoumat intenci autora a čtenáře v kontextu současných teorií interpretace. „Výsledné poznatky“ mají být využity při analýze konkrétního vybraného díla, Čapkova *R.U.R.* (volná parafráze úvodního odstavce autorčiny práce, s. 1). Takto pojatý cíl práce lze považovat za naplněný. I když nejsou analyzované interpretační koncepce pojednané podrobně, struktura práce je dobře myšlenkově vystavěná a jednotlivé kapitoly logicky ústí v závěr. Poslední příkladová část práce dává smysl a výběr analyzovaného díla je vhodně odůvodněn (více dále), byť bych byla opatrná při formulování příliš definitivních tvrzení („s jistotou známe autorovu intenci“ atd.).

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Po úvodním vymezení teoretického rámce literární komunikace, intence autora a čtenáře, se autorka věnuje vybraným teoretickým konceptům a autorům. Úvodní kapitola sice čerpá převážně ze sekundárních zdrojů, pro účely terminologického a koncepčního ukotvení je to nicméně postačující. Autorce se daří o konceptech dobře uvažovat v souvislostech a určité propojenosti (což se posléze ukáže jako hlavní jednotící linie jejího výkladu). V druhé kapitole se zaměřuje na mimetický koncept interpretace, po stručném představení klasických antických pojetí (které zde opět slouží jako koncepční rámec dalšího zkoumání) se soustřeďuje na dílo Ericha Auerbacha a Anthony D. Nuttalla, přičemž se zároveň snaží nalézat společné rysy jejich uvažování. Třetí kapitola uvedené závěry konfrontuje představením kritik mimetického konceptu, a to z pozice Rolanda Barthesa a teorie fikčních světů Lubomíra Doležela. Kapitola věnovaná Barthesovi je místy spíše popisná, neproniká se do hlubšího významu a širšího kontextu Barthesova díla. To, přiznávám, v kontextu záměru a rozsahu práce, nemusí být nutné, někdy však působí příliš zjednodušeně či vede k ne zcela vhodným formulacím.

Autorce se dobře daří nalézat analogie a shodné rysy jednotlivých koncepcí. Snaží se o samostatnou analýzu, byť někdy zůstává v intencích příliš zjednodušeného interpretačního rámce. Oceňuji uvědomělý postup a pevně danou strukturu (obecné rysy koncepce, zaměření se na intenci autora a čtenáře, společné rysy). Dokladem funkčnosti autorčina postupu je mj. kapitola „Paralely mezi teorií mimesis a teorií fikčních světů“.

Poslední kapitola se již soustřeďuje na interpretaci Čapkova díla. V úvodu autorka definuje svůj postup a uvede do kontextu interpretace Čapkova díla. Autorka svůj postup vztahuje jasně a uvědoměle k cíli práce, oceňuji zejména funkční propojení s teoretickou částí práce a samostatný tvůrčí přístup autorky.

Závěr mohl být propracovanější, zejména poslední odstavec by zasloužil rozvedení (obzvláště argumentační). Nicméně byť stručně pojatý, plní účel a prokazuje dobré propojení teoretické analýzy s interpretací Čapkova díla.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jak bylo již zmíněno, struktura práce je promyšlená a autorčin výklad velmi logicky postupuje a ústí v závěr. Jazykový projev je kultivovaný, jen místy (asi s ohledem na charakter tématu a některé „komentující“ pasáže) má tendenci být příliš konstruovaný, což vede i k stylistickým pochybením (např. s. 7, 8). Autorka používá relevantní sekundární i primární zdroje, s nimiž pracuje korektně. Chyby se objevují jen občasně – např. interpunkce, nesprávné stylistické vazby, nedobré formulace (s. 17, 20), ale kvalitu práce nesnižují.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Pozitivem práce je promyšlená koncepce a struktura, jasná návaznost myšlenkových segmentů ústících v závěr, též uvědomělý metodický postup autorky a samostatnost v uvažování. Kladem je schopnost autorky vhodně hledat paralely mezi koncepcemi a uvažovat v obecnějším interpretačním rámci. Pojmout práci systematicky, tj. napříč různorodými koncepcemi, místo detailní analýzy jedné vybrané z nich, není zcela jednoduchý úkol; myslím však, že autorce se podařilo nástrahám dobře vyhýbat, a zpracovat kvalitní a zajímavý text.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Vysvětlete následující formulace:

„Autor sám může smysl svého díla určit jako zákonný.“ (s. 23)

„... Roland Barthes, který zcela odmítá vliv autora na interpretaci díla.“ (s. 38)

Co míníte Čapkovými „znanostmi člověka“ na s. 41?

2. V závěru uvádíte, že propojení Auerbachovy a Doleželovy teorie by „na první pohled určitým způsobem možné bylo“ (s. 62). Může prosím rozvést (jakým způsobem, za jakých podmínek)?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

výborně

Datum: 16. 5. 2022

Podpis: